

Beslutningsforslag nr. B 56. Fremsat den 29. november 2000 af Helge Adam Møller (KF), Pia Christmas-Møller (KF), Gitte Seeberg (KF) og John Vinther (KF)

Forslag til folketingsbeslutning om en øget indsats mod voldskriminalitet

Folketinget opfordrer regeringen til snarest muligt og inden udgangen af februar 2001 at fremsætte det nødvendige lovforslag til ændring af straffeloven ud fra følgende retningslinjer:

1. En ændring af straffelovens § 244, så denne bestemmelse kun vil omfatte relativ simpel vold.
2. En ændring af straffelovens § 245, så denne bestemmelse kommer til at opfange flere voldshandlinger af grovere karakter.
3. En forøgelse af strafferammerne for de groveste voldstilfælde efter straffelovens §§ 245 og 246 til henholdsvis 5 og 10 års fængsel.
4. En ny bestemmelse om obligatorisk gentagelsesvirkning i voldssager.

Bemærkninger til forslaget

Efter at Folketinget i efteråret 1998 drøftede volds- og ungdomskriminalitet, er flere større byer i løbet af foråret og sommeren 1999 blevet hærget af kriminelle gadebander. Banderne har efterladt sig et blodigt spor af vold, røverier og anden personfarlig kriminalitet mod både borgere og politiet.

Efter forslagsstillernes opfattelse er grænsen for længst nået. Situationen i de større byer fordrer en hurtig og konsekvent indsats, hvis situationen ikke skal eskalere yderligere.

Samtidig viser den seneste statistik fra Rigspolitiet, at der i de første 9 måneder af 2000 er anmeldt 27 pct. flere tilfælde af grov vold end i de tilsvarende måneder i 1999.

Forslagsstillerne ønsker en skærpelse af straffen for vold. De voldskriminelle og gadebanderne skal forstå, at samfundet ikke tolererer vold. Der er således behov for en ændring af gerningsbeskrivelsen i en række af straffelovens voldsbestemmelser, så flere voldstilfælde henføres som grov vold efter straffelovens § 245. I forlængelse heraf er der behov for en forøgelse af strafferammerne for straffelovens to groveste voldsbestemmelser – straffelovens §§ 245 og 246.

Endvidere ønsker forslagsstillerne en øget fokusering på de notorisk voldskriminelle, der i gentagne tilfælde bliver dømt for vold. Disse skal efter forslagsstillernes opfattelse som absolut hovedregel have en skærpet strafudmåling.

Bemærkninger til forslagets enkelte bestemmelser

Ad 1 og 2

Langt størstedelen af alle voldsforbrydelser henføres under straffelovens bestemmelse om simpel vold – straffelovens § 244. Således blev 7.867 ud af 8.973 anmeldte voldstilfælde i 1999 henført under straffelovens mildeste bestemmelse¹⁾. Ser man imidlertid på en række af de konkrete tilfælde, vil den udøvede vold næppe efter en normal målestok kunne betegnes som

hverken særlig simpel eller mild. Umotiverede angreb og gentagen voldsudøvelse mod sagesløse henføres således ofte under § 244.

Straffelovens § 244 hjemler en straf på op til 1½ års fængsel. Problemet er blot, at domstolene på ingen måde udnytter strafferammen. Ser man på praksis, udmåles der gennemsnitligt kun en frihedsstraf på omkring 30 dage. Dette står efter forslagsstillernes opfattelse i en række tilfælde i åbenbart misforhold til den faktisk udøvede vold. Umotiverede angreb og gentagen voldsudøvelse bør ifølge forslagsstillerne altid udløse en ubetinget frihedsstraf over 30 dages fængsel.

Forslagsstillerne ønsker på den baggrund, at §§ 244 og 245 ændres, så straffelovens § 244 i fremtiden alene omfatter det, der efter en normal målestok opfattes som simpel vold. Her tænkes primært på voldsudøvelse, der ikke medfører nogen synlig legemlig skade, eller hvor voldsudøvelsen er et resultat af et forudgående skænderi, som udmønter sig i en impulsiv volds handling for umiddelbart at stoppe herefter.

Straffelovens § 245 skal formuleres, så den også opfanger den grovere del af voldstilfældene, der i dag henføres under § 244. Forslagsstillerne tænker primært på vold, der medfører en legemlig skade, gentagen voldsudøvelse, planlagt vold, vold mod helt sagesløse eller vold udøvet i forbindelse med anden kriminalitet. Derigennem vil denne grove vold henføres under en bestemmelse, der har en strafferamme, som i højere grad er proportional med den faktiske voldsudøvelse. Dette vil efter forslagsstillernes opfattelse medføre et højere strafniveau for den grovere voldsudøvelse.

Ad 3

Forslagene indebærer, at den øvre strafferamme i straffelovens § 245 hæves fra fængsel i indtil 4 år til fængsel i indtil 5 år og den øvre strafferamme i straf-

¹⁾ De samlede voldsanmeldelser udgjorde dog i 1999 14.151 anmeldelser. Heri indgår bl.a. også vold mod offentlige myndigheder, drab, ulovlig frihedsberøvelse etc.

felovens § 246 hæves fra fængsel i indtil 8 år til fængsel i indtil 10 år.

Ved en forhøjelse af strafferammerne for §§ 245 og 246 til henholdsvis 5 og 10 års fængsel muliggøres det, at der kan udmåles en forhøjet straf for de grovste voldsforhold inden for henholdsvis § 245 og § 246. Det er imidlertid først og fremmest hensigten med lovændringen at forhøje det eksisterende strafniveau for grove voldsforbrydelser, der falder inden for disse strafbestemmelser, med minimum $\frac{1}{3}$. Kan der imidlertid skaffes flertal for en forhøjelse af strafniveauet uden en samtidig skærpelse af strafferammerne, vil forslagsstillerne ikke stille sig i vejen for en sådan løsning.

Ad 4

Forslagsstillerne ønsker en skærpet strafudmåling, hvis voldsmanden tidligere er straffet for voldskriminalitet. I dag er der mulighed for at øge straffen med indtil det halve, jf. straffelovens § 247. Strafforøgelsen er ikke obligatorisk. Forslagsstillerne ønsker, at tidligere begået voldskriminalitet som udgangspunkt altid medfører en skærpet strafudmåling. Dommeren skal således ved strafudmålingen være forpligtet til at tage hensyn til, om den tiltalte tidligere er straffet for vold, hvilket herefter som absolut hovedregel skal udløse en højere straf.

Skriftlig fremsættelse

Helge Adam Møller (KF):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om en øget indsats mod voldskriminalitet.

(Beslutningsforslag nr. B 56).

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager forslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.